

Bpest, Nov 27^{én} 1852.

K 513/769.

Edes Aranybácsí.

Igen megörültem a' kék tinta, nem váratlan, hanem
több mint öt hét igit, hataának. Csak ebből tudtam
volna e' búvós recipét. (rossz skórendés.)

Mikor Szöngibácsitól, szédvöl karajöttem,
hat egy level nyugtatózik az íróasztalomra. En
is minijárt megismertem, s' úgy a' föltör csaptam, de
úgy. gondolom magamban, csak most jönre elömbé
a' ki is, csak most, be... be megölelném.

Romlásnak indult ház a' igen megdöbben,
tett, s' szinte megörültem hogy elhagytam se' tetet
hol a' tető' kívált szinte romlásokat. Most az, igaz
három veresorru' ács dolgozik rajta.

Kérem Aranybácsit tudósítson Szász Károly
fordítmányáról, hol jön ki, és mikor? En' tölem
ugyan már kijöhetett volna, mert ez orában jutott
csak eszembe.

En' most kis könyvtáramat derek három darab,
bal szaporítottam, t. i. Byron munkái, egy kötet,
ben, Murray kiadás, édesapám ajándéka, azon,
tul 1.

axontul Hafiz, persze németül, Daumertől
fordítva, végre mutatványok a spanyol irodalom-
ból, németül szinte, Seibel és Heyse-től fordítva.
A spanyolt kiadni küldtem, tehát róla még nem
írelhetek de Hafizt majdegeszen elhoztam, de
többet vártam tőle. Egyebiránt ennek a szégyetes for-
dítás az oka, mert eszmé, kép volna benne elég.
Alvja meg az isten.

maradok

szerető tanítványa

Tiszta domokos

72.

Édesálmom

Édesálmom, csendesálmom,
Szálj csak erre, szálj szememre
Hozd szívembe nyugodalmat
Fris-szelet hevült fejemre.
Lépj meg itt a tölgy tövénél
Hol level hull, patak morog
Sá' hisz ő a patak parton
Megijűl és elandalog.

Se ne jött mint vitéz
Akkor kardot job' kifelé

Pragény vérrethetetlen haram,
Majd te jutnál az eszembe.

Es ne jött mint törpe árdög
Undok arccal, torz sereggel
Nem, lest a kormanygór almam,
Edes almom majd vereít fel

Jött mint gyöngédégi lányka
Fogy fejem keblebre hajtsam,
Sperren a felebredésnek
Kínosítottam elsohajtsam.

A költő háraja.

Hol van a költő háraja?

It'e rútpor nem nevette
Shlett lelke tűz dajája,
Kütféjet mo'egben llette

Att'hol a menybotkokatja.

Forgó nap s föld exredének

Roppant lánccal, Isténének

Vegetlenségét mutatja.

Ahol tűrarchátar Urnak

Isámolyának skinre latja

Es az angyalok kék égjűt

Nagyfelsegét kikiáltja?

Vagy tán ott a mély pokolban?

Hol a sokbún bánkodását

Erős kézzel festi sorban

Es a véthetetlen vedését

Elkiáltja itt a földön

'Sriadván hangra' torokkal
Tudatja a gonoszokkal
Kincs útja, lesz még kölvén! ?

+ + +
Vagy még is itt meny' pokol közt
É' porföldön volna honja
Hóla 'skörnyű' rengetegben
Sötétített elborongja?
S külménnyit lángoltatának
Elküldi vilámmal suttal
Sérhelmet rajta feblének
Körli a' rideghorvát!

+ + +
Vagy virágos hegyoldalban
Ahol lányka szűz sírjében
Vagy pusztító viadalban
A bajnoknak lángskimében?
"S kőgátok menyföldes pokolok
Hogya költö' merre honol" !!
Sime menyföldes pokolból
Árdög ember, angyaloktól
Választulig menyővőig,
Mondig jobban, hangosabban:
"A kő honja mindenütt van!"

